KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/2213

av den 20 december 2019

om fastställande av praktiska och operativa arrangemang vad gäller funktionen av den elektroniska databas som upprättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 med avseende på viss kommunikation i enlighet med den förordningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 ([1]), särskilt artikel 35.4, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EU) 2017/2394 innehåller bestämmelser om samarbete mellan behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett som ansvariga för tillämpning av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. I denna förordning finns bestämmelser om en mekanism för ömsesidigt bistånd, om samordnade insatser och om utfärdande av varningar vid eventuella överträdelser av sådan lagstiftning. Medlemsstaterna och kommissionen har också rätt att överlåta befogenhet till andra enheter att utfärda varningar (i dessa fall kallade *externa varningar*).

(2) I artikel 35 i förordning (EU) 2017/2394 åläggs kommissionen att upprätta och upprätthålla en elektronisk databas för all kommunikation mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen enligt den förordningen. Databasen ska vara direkt tillgänglig för de behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkterna och kommissionen. I artikel 35 föreskrivs också att information som tillhandahålls av enheter som utfärdar en extern varning ska lagras och behandlas i databasen, men att sådana enheter inte ska ha tillgång till den. Om Europeiska bankmyndigheten uppmanas att inta en observatörsroll i enlighet med artikel 23.3, skulle den behöva ha tillgång till den elektroniska databasen för detta begränsade ändamål, i syfte att kunna observera den relevanta kommunikationen.

(3) Det flerspråkiga informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ([2]), skulle kunna vara ett effektivt verktyg för genomförandet av bestämmelserna om administrativt samarbete i artiklarna 11–23 (mekanismen för ömsesidigt bistånd och samordnade insatser) och artiklarna 26, 27 och 28 (varningar, externa varningar samt utbyte av annan information av betydelse för att upptäcka överträdelser) i förordning (EU) 2017/2394. I enlighet med detta har kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2212 ([3]) antagits för att låta dessa bestämmelser om administrativt samarbete ingå i ett pilotprojekt enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 1024/2012. Det är därför lämpligt att fastställa att IMI är det system som bör användas för att tillhandahålla den elektroniska databasen för kommunikation som sker enligt dessa bestämmelser.

([1]) EUT L 345, 27.12.2017, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

([3]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2212 av den 20 december 2019 om ett pilotprojekt för genomförande av vissa bestämmelser om administrativt samarbete i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 om samarbete mellan de myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen genom informationssystemet för den inre marknaden (se sidan 159 i detta nummer av EUT).

(4) IMI bör inte användas för några andra former av kommunikation mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen enligt förordning (EU) 2017/2394 (det bör till exempel inte användas för kommunikation rörande samordnade tillsynsåtgärder enligt artikel 29 i den förordningen), eftersom alla andra former av kommunikation kan ske mer effektivt med hjälp av annan teknik.

(5) För att minska den administrativa bördan och undvika onödig överlappning bör registreringar i IMI som görs av en medlemsstats behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkt eller enheter som utfärdar externa varningar utgöra kommunikation från den medlemsstaten till kommissionen av sådan information som den är skyldig att meddela enligt artikel 8.1 a och b i den förordningen. Detta påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att meddela kommissionen de utsedda organens identitet och kontaktuppgifter, eller eventuella senare ändringar av denna information.

(6) I artikel 34 i förordning (EU) 2017/2394 ges de behöriga myndigheterna möjlighet att som bevis använda all information, alla handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior och underrättelser som förmedlats till dem enligt den förordningen, på samma sätt som liknande handlingar som erhållits i deras egen medlemsstat. Därför bör behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen ha möjlighet att i den elektroniska databasen automatiskt hämta en digitalt certifierad sammanfattning av kommunikation som rör dem.

(7) I artikel 13.2 i förordning (EU) 2017/2394 föreskrivs att en begäran om ömsesidigt bistånd ska översändas till en medlemsstats centrala kontaktpunkt och att den centrala kontaktpunkten därefter ansvarar för att vidarebefordra begäran till rätt behörig myndighet i den medlemsstaten. Någon sådan samordningsregel finns inte med avseende på varningar och annan information som skickas i enlighet med artiklarna 26, 27 och 28 i den förordningen. För att säkerställa att varningar och annan information som skickas i enlighet med dessa artiklar endast görs tillgängliga för de behöriga myndigheter i en medlemsstat vilka berörs eller eventuellt berörs av överträdelsen i fråga, bör medlemsstaterna därför vara skyldiga att ge antingen sin centrala kontaktpunkt eller åtminstone en av sina behöriga myndigheter i uppgift att motta inkommande meddelanden som skickats enligt dessa artiklar och därefter vidarebefordra meddelandena till rätt behöriga myndigheter i den medlemsstaten. Det är inte nödvändigt att utföra denna uppgift med avseende på meddelanden som skickats i enlighet med artiklarna 15–23 i förordning (EU) 2017/2394, eftersom samordnade åtgärder under alla omständigheter endast vidtas på grundval av varningar som utfärdats i enlighet med artikel 26 i den förordningen.

(8) Artikel 33 i förordning (EU) 2017/2394 innehåller regler om användning och utlämnande av information som skickas i samband med tillämpningen av den förordningen och om tystnadsplikt och affärshemlighet. Den elektroniska databasen bör ha funktioner som gör det möjligt för behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter, enheter som utfärdar externa varningar och kommissionen att ange huruvida information som tillhandahålls av dem ska kunna utlämnas i enlighet med punkt 3 i den artikeln utan att det behövs ytterligare samråd.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 38.1 i förordning (EU) 2017/2394.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Elektronisk databas

1. Den elektroniska databas som ska upprättas och upprätthållas i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2017/2394 (nedan kallad *den elektroniska databasen*) ska, vad gäller kommunikation enligt artiklarna 11–23, 26, 27 och 28 i den förordningen, tillhandahållas genom informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*) i enlighet med genomförandebeslut (EU) 2019/2019/2212.

2. Registrering i IMI som görs av en medlemsstats behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkt eller enheter som utfärdar externa varningar i enlighet med artikel 27.1 i förordning (EU) 2017/2394, samt uppdatering av sådana registreringar för att återspegla relevanta ändringar, ska utgöra kommunikation från den medlemsstaten till kommissionen av sådan information som avses i artikel 8.1 a och b i den förordningen när det gäller dessa myndigheter, centrala kontaktpunkter eller enheter.

3. Den elektroniska databasen ska ha de funktioner som krävs för att behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen, med avseende på tillämpningen av artikel 34 i förordning (EU) 2017/2394, ska kunna erhålla en digitalt certifierad sammanfattning av kommunikation som omfattas av punkt 1 i denna artikel och som berör dem.

Artikel 2

Samordning av inkommande meddelanden som översänts i enlighet med artiklarna 26, 27 och 28

Varje medlemsstat ska ge antingen sin centrala kontaktpunkt eller en eller flera av sina behöriga myndigheter i uppgift att ta emot inkommande meddelanden som översänts i enlighet med artiklarna 26, 27 eller 28 i förordning (EU) 2017/2394 och att därefter utan dröjsmål vidarebefordra dem till de behöriga myndigheter i den medlemsstaten som berörs eller eventuellt berörs av överträdelsen i fråga.

Artikel 3

Utlämnande av uppgifter

Den elektroniska databasen ska ha funktioner som gör det möjligt för behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter, kommissionen och enheter som utfärdar externa varningar i enlighet med artikel 27.1 eller 27.2 i förordning (EU) 2017/2394 att ange huruvida information som tillhandahålls av dem via den elektroniska databasen ska kunna utlämnas för de ändamål som är tillåtna enligt artikel 33.3 a och b i den förordningen utan att det behövs ytterligare samråd med dem enligt den artikeln.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 17 januari 2020.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2019.

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN